

fremme Lovens Benyttelse. Det er jo Meningen, at Understøttelsen skal udbetales i København gennem Københavns Understøttelsesforenings kommunale Afdeling, paa Frederiksberg gennem Frederiksberg Hjælpekasse og i Købstæderne og paa Landet gennem de stedlige Hjælpekasser, og at vedkommende næringsdrivende, som søger Støtte, andrager herom gennem sin faglige Organisation. Understøttelsens Størrelse vil blive saadan, at den søgende ved Hjælp af Understøttelsen kan opnaa en Indtægt, der omtrent svarer til den, som Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser kan opnaa. Indstilling om Understøttelsens Størrelse afgives af den Organisation, som Ansøgeren tilhører, og Hjælpekassens Bestyrelse træffer derefter Bestemmelse om, hvorvidt Understøttelse kan gives, og, i bekræftende Fald, hvilken Størrelse den skal have, naturligvis indenfor den Ramme, som Loven tillader.

Jeg ser af Rigsdagstidenden, at et æret Medlem af det andet høje Ting har beklaget sig over, at Frederiksberg Hjælpekasse ikke havde stillet sig saa forstaaende, at den allerede paa nærværende Tidspunkt kunde udtale, hvilket Beløb den kunde stille til Raadighed for denne Sag. Jeg synes, at denne Beklagelse ikke er ganske berettiget, idet Frederiksberg Hjælpekasse er en kommunal Institution, som ganske naturlig ikke kan træffe Dispositioner, forinden Loven er endeligt vedtaget, og det er den jo endnu ikke i dette Øjeblik. Jeg ved paa den anden Side, at Frederiksberg Hjælpekasse bliver ledet saa dygtigt og humant, at Loven utvivlsomt vil møde fuld Forstaaelse der. Det bliver delvis et nyt Klientel, Hjælpekasserne faar med at gøre her, thi jeg tror at turde sige, at de næringsdrivende hidtil i det store og hele har kunnet klare for sig, men naturligvis har Krigen ogsaa medført Vanskeligheder for dem. Disse flittige og stræbsomme Medborgere lider tillige under en ubillig og ulige Konkurrence fra de skattefrie Brugsforeningers Side, ogsaa af den Grund er der derfor Anledning for os til at se med Sympati paa dem.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget ikke alene til velvillig, men ogsaa til hurtig Behandling.

C. F. Sørensen: Dette Lovforslag om Understøttelse til mindre næringsdrivende bringer en Hjælp, men man kan desværre ikke sige en Hjælp i rette Tid. Aarene 1917—18 har været svære Aar for mange af de mindste næringsdrivende. Vareknapheden og Kredittens Ophør har fuldstændig for-

rykket den Basis, hvorpaa en Del af Byernes, særlig Hovedstadens, allermindste næringsdrivende lever deres økonomiske Liv, de har derfor under disse Forhold været stillede overfor vanskelige Opgaver dels i Retning af at afvikle den økonomiske Skyld overfor deres Leverandører, dels med Hensyn til under de nuværende Betalingsvanskeligheder at forsyn sig fra det tilstedeværende knappe Marked. Den økonomiske Krise, som er blevet en Følge af Krigssituationen, har heldigvis forandret mange Menneskers Syn paa Samfundets Pligt overfor dem, som gerne vil, men ikke kan klare sig selv. Naar man kalder tilbage i sin Erindring den Modvillie, der hidtil har hersket, naar der har været Tale om Arbejdsløshedskasser, er det glædeligt at se, at denne Modvillie mere og mere er forsvundet. Jeg mener, at dette er værd at bringe i Erindring nu, da de økonomiske Samfundsforhold er forrykkede saaledes, at store Kredse indenfor vort Samfund, som hidtil ikke har haft Hjælp nødvendig fra det offentlige, nu faar en saadan Hjælp ifølge en Lovgivning, hvilende paa det samme Grundlag, som tidligere Love hviler paa. Den høje Rigsdag har alt vedtaget Statsstøtte og kommunal Støtte til de mindre Landbrug samt Statsstøtte og kommunal Støtte til arbejdsløse Fiskere, nu kommer Stat og Kommune med en Haandsrækning til de vanskeligt stillede af de næringsdrivende, og Rigsdagen, baade Folketing og Landsting, stiller sig overordentlig velvilligt ogsaa overfor dette Krav, fordi man har en Forstaaelse og Følelse af, hvorledes de økonomiske Kaar har stillet sig vanskeligere og vanskeligere ogsaa for de mindre næringsdrivende. Ved Behandlingen af dette Lovforslag har jeg særlig glædet mig over de Vilkaar, paa hvilke Hjælpen til de mindre næringsdrivende ydes, nemlig paa lige Linie med den Hjælp, der gennem de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser ydes Arbejdere, som lever under lignende økonomiske Vilkaar. Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning til det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), der rejste Spørgsmaalet om Ligeberettigelsen. Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ser saaledes paa Samfundsforholdene, at vi mener, at alle Samfundets Medlemmer har en grundlovsmæssig Ret til Samfundets Beskyttelse, naar de uden egen Skyld kommer i saadanne Forhold, at de ikke kan klare sig selv. Derfor er det for os saa ganske naturligt, at der ogsaa nu rækkes en hjælpende Haand til de smaa næringsdrivende, men det ærede Medlem understrogede stærkt, at disse næringsdrivende var lige saa berettigede som andre,